

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 75. Quinta & sexta Congregatio circa quartam & quintam Molinæ propositionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

D. Augustini testimoniis comprobatum **Sæc. XVII.**
 reddidit, quod homo sine gratia super- **A. C. 1602.**
 naturali possit moraliter habere actus
 cognitionis, desiderii & petitionis circa
 supernaturalia: hisce autem argumen-
 tis a Lemosio confutatis Valentia pro-
 posuit, Molinam nonnisi locutum fuisse
 de assensu opinativo ac fide humana:
 cum vero ad hæc satis superque jam an-
 tea fuisset responsum, solutus est con-
 ventus, Censoribus sequens ferentibus
 iudicium: *Ex locis citatis apparet Mo-*
linam formaliter docuisse, posse hominem
suis solis viribus naturalibus optare su-
pernaturaliter credere, & auxilium gra-
tiae divinæ petere, atque etiam ad illud
recipiendum se disponere, hanc autem sen-
tentiam esse contra expressam doctrinam
S. Augustini, & continere errorem Semi-
pelagianorum ab Ecclesia damnatum in
Concilio Arausicano II. constet ex Can. 2.
& ex innumeris pene locis S. Augustini.
 Huic iudicio Basilius Pignatellus
 Antistes Aquilanus, Plumbinus & Bo-
 vius non ex integro suffragabantur.

§. LXXV.

*Quinta & sexta Congregatio circa
 quartam & quintam Molinæ
 propositionem.*

Sequen-

Sæc. XVII.
A. C. 1602.

Sequenti die in Congregatione quam disputatum est de quarta Molinæ propositione his verbis concepta: modo Deus sua sapientia leges, quibus tam spirituales, atque ejus incrementa conferret, accomodavit, ut sicut per gratiam, hominis naturam ex se liberam perficiebat, ita etiam & ante receptionem gratiæ, & in ipsa gratiæ receptione, & postea in augmento illius, suum locum libero relinqueret arbitrio: quatenus ita esset Auctor omnium bonorum, omniaque accepta referrentur, ut nihilominus libero arbitrio propria industria, & laus servaretur.

Hanc propositionem Valentia modo D. Augustini doctrinæ consonantem sed & ex fide certam assererat. Historicæ capita ex Molinæ libro opposuit Lemosius, quæ tamen Valentia facile refutare potuisset, imo jam tum refutasse inquit Pater Livinus in sua Historia hæc addens: hæc concertatio videtur Lemosio minime fluxisse ex animi sententia quia Valentia nihil objecit, quod ante confutatum non fuit. Finem tandem deliberationi dedit Pontifex, ac deliberatione cum Episcopis ceterisque Patribus habita censuit, præfatam propositionem S. Augustini doctrinæ adversari. Hæc tamen censura memoratis tribus Consultoribus denuo penitus non probata.

batur. Die autem sexta Mensis Augusti Sæc. XVII.
 Clemens VIII. sextæ interfuit Congre- A. C. 1602.
 gationi, advocans insuper S. Officii Car-
 dinales, Pinellum, Hieronymum Asculanum, Sfondratum, & Franciscum de Avila. In hac Congregatione disceptatum est, utrum, prout quinta sonabat Molinæ propositio, *sine gratia possit homo actum naturalem attritionis & contritionis elicere.* Prior Molinæ sui causam egerat Valentia, qui illum in hanc quidem sententiam inclinasse, non autem illam tradidisse affirmabat, ex adverso P. Lemosius eam ab hoc Authore propugnatam, esse Pelagianam, Canoni V. Sess. XIV. Concilii Tridentini adversam, & a S. Thoma, aliisque Doctõribus reprobam ostendebat. Verum Valentia confestim opposuit, quod hoc Tridentini testimonium de contritione pia & salutari, Molina vero de contritione morali differuerit: attamen Pontifex ex Valentia sciscitabatur, an contritio a Molina stabilita sit fructuosa ac Deo placens, necne? respondente illo, eam per se fructuosam esse moraliter, conciliata vero gratia fructuosam fieri ad salutem æternam, subjunxit Papa, *hoc modo etiam colere agros, habere amicos & alia hujusmodi opera a S. Augustino commemorata sunt fructuosa. Sed hoc non est respondere ad interrogata: quæro igitur, an*
Hist. Eccles. Tom. LIII. N illa

Sæc. XVII. *illa contritio, prout a Molina circumscriptur, sit fructuosa?* ad hæc Valentia idem quod antea, respondit, affirmans Molinam non nisi spem moralem non Christianam interfructus contritionis recepisse. Cum autem Lemosius opponeret, quod Molina fidem supernaturalem naturæ viribus perinde ac semperlagiani tribuisset, idque a Censoribus definitum fuisse diceret, excandentes, an ipse Congregationis actum ac definitionem legisset, ad quod Lemosius reposuit, *hoc fuit publice conclusum, & ideo me remitto ad acta, ex illis constabit, an Valentia hoc concesserit, an ne?* multis postea ultro citroque disputatis dimissa utraque parte soluta est Congregatio, omnesque tam Episcopi quam Theologi, exceptis Aquilano & Carmelita censebant, propositionem quintam in sensu & terminis traditam a Molina nullo modo posse deduci ex doctrina S. Augustini.

§. LXXVI.

Congregatio septima & octava circa sextam & septimam Molinæ propositionem.

Iidem Authores. Septimam Congregationem die decima nona Augusti habitam exorsus est